

“मर्कटी लूता ।” इति तट्टीका ।) स्यावरविष-
भेदः । इति हेमचन्द्रः । गलेगण्डपयो । इति
त्रिकाण्डशेषः । हाङ्गिल इति भाषा ।
मर्कटकः, पुं, (मर्कट + खाये चञ्चायां वा क्त् ।)
वानरः । लूता । शस्यभेदः । इति मेदिनी । के,
२०८ । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ६ । २५ ।
“श्यामाकाख्य गीवारा जर्मिनाः सगवेधुकाः ।
तथा वेणुयवाः प्रोक्तास्तद्गन् मर्कटका
सुने ।।”)
मस्यभेदः । दैत्यः । इति शब्दरत्नावली ।
मर्कटतिन्दुकः, पुं, (मर्कटप्रियसिन्दुकः । मध-
पद्मोपी कर्मधारयः ।) कुपीलुः । इति
भावप्रकाशः ।
मर्कटपिप्पली, स्त्री, (मर्कटस्य पिप्पलीव ।)
अपामार्गः । इति राजनिर्घण्टः । (विवरञ्ज-
मस्या अपामार्गशब्दे ज्ञातवम् ।)
मर्कटप्रियः, पुं, (मर्कटस्य प्रियः ।) चौरद्वयः ।
इति शब्दमाला ।
मर्कटवासः, पुं, (मर्कटः ऊर्ध्वनाभस्तस्य वासः
आवासस्थानम् ।) लूतातनुः । माकडशार-
जाल इति भाषा । तत्पर्यायः । आश्रान्वः
२ । इति शब्दरत्नावली ।
मर्कटशीर्षे, स्त्री, (मर्कटस्य शीर्षमिव तद्वर्णवा-
देवास्य तथात्वम् ।) हिङ्गुलम् । इति रत्न-
माला । (यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“रक्तं मर्कटशीर्षेण हिङ्गुलं दरदो रसः ।”)
मर्कटास्य, स्त्री, (मर्कटस्य आस्यमिव तद्वर्णवा-
देवास्य तथात्वम् ।) ताम्रम् । इति हेमचन्द्रः ।
४ । १०६ । (मर्कटस्यास्यम् ।) वानरसुखम् ।
(मर्कटस्यास्यमिवास्त्रं यस्य ।) वानरसुखे, त्रि ।
मर्कटी, स्त्री, (मर्कति वायुवेगेन इतस्ततो
गच्छतीति । मर्क + अट् । स्त्रियां ङीप् ।)
कपिकच्छुः । (यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे
प्रथमे भागे ।
“कपिकच्छुरात्मगुणा तृष्या प्रोक्ता च मर्कटी ।
अनरा कच्छुरा अङ्गा दुःसर्शा प्रादवायवी ।
जाङ्गली शूकशिखी च सेव प्रोक्ता मह-
विभिः ।”)
अपामार्गः । (यथा,—
“अपामार्गस्तु शिखरी श्वघःशखी मयूरकः ।
मर्कटी दुर्गहा चापि किञ्चिद्दी खरमञ्जरी ।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
अजमीशः । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,
सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । ३३ । ५ ।
“कुचटीं मर्कटीं शिखीमनक्ताचापि धारयेत् ।
मांसमामं तथा पक्वं शोषितञ्च चतुष्पथे ।”)
करञ्जभेदः । इत्यमरः । २ । ४ । ८० । माकडा
करञ्जा इति भाषा । (यथास्याः पर्यायो
भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ।
“उदकीयंस्ततोयोःत्वं वङ्गयस्या हस्तिवारणी ।
मर्कटी वायवी चापि करञ्जी करभञ्जिका ।”
मर्कट + ङीप् ।) वानरो च ।

मर्कटेन्द्रः, पुं, (मर्कटे खगविशेषे इन्द्ररिव ।)
काकतिन्दुकद्वयः । यथा,—
“काकेन्द्रः कुलकः काकपीलुकः काकतिन्दुके ।
मर्कटेन्द्रः चिन्धुपुत्रो द्वावेतौ तत्र कोर्मितौ ।”
इति शब्दचन्द्रिका ।
मर्करः, स्त्री, (मर्कति गच्छतीति । मर्क + वाहुल-
कात् अरः ।) अङ्गराजः । इति शब्दरत्नावली ।
(गुणादयोःस्य अङ्गराजशब्दे ज्ञातव्याः ।)
मर्करा, स्त्री, (मर्कर + स्त्रियां टाप् ।) दरी ।
भाङ्गम् । सुरङ्गा । निष्कला स्त्री । इति विश्वः ।
मर्क, क यद्दे । वीजोऽयं धातुः । इति कविकल्प-
द्रुमः । (पुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) तालव्य-
वर्गप्रथमान्तः । मर्कः । इति दुर्गादासः ।
मर्कः, स्त्री, (गच्छति इति । ग्च् शृङ्गौ +
“ग्जेगुञ्चञ्च ।” उणा० १ । २ । इति ऊः ।
गुञ्चञ् ।) सुहिः । इति मेदिनी । जे, १२ ।
मर्कूः, पुं, (माटिं शोधयति वचनमिति ।
ग्च् + ऊः ।) रजकः । इति हेमचन्द्रः ।
पीठमर्हः । इति शब्दरत्नावली ।
मर्कः, पुं, (ज्वियतेऽथै इति । ग्च् + “हसिन्दि-
गिति ।” उणा० ३ । २६ । इति तच् ।) मनुष्यः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यासुभाषितः । (यथा,
मार्कण्डेये । १०० । १८ ।
“पौर्वासास्याममावस्थां पूर्वखण्डेषु प्रस्तावः ।
ममेव चञ्चुतो मर्कैर्भविता पापनाशनः ।”)
माखकः । इति संक्षिप्तशारीरार्थद्वयः ।
(ज्वियतेऽनेति । भूलोकः । इत्युज्ज्वलदत्तः ।
३ । २६ ।)
मर्कः, पुं, (ज्वियतेऽनेति । मर्कौ भूलोकस्तत्र
भवः । मर्क + यत् । यद्वा, मर्क एव यदित्यमर-
टीकायां भरतः ।) मनुष्यः । इत्यमरः । २ ।
६ । १ । (यथा, ब्रह्मवैवर्ते । २ । १ । २६ ।
“यद्दे च यद्दलक्ष्मीश्च मर्कजाग्रां यद्दिव्यां तथा ।”)
मध्यमलोकः । इति जटाधरः । (स्त्री, शरीरम् ।
यथा, भागवते । ३ । ३३ । ३१ ।
“तस्यास्तद्वीगमविद्युतमार्कं मर्कमभूत् सरित् ।”)
मर्हनं, स्त्री, (ग्च् + भावे क्युट् ।) अङ्गमर्हनम् ।
माटेपा इति भाषा । तत्पर्यायः । संवाह-
यम् २ । इत्यमरः । १३ । २२ । सम्बलम् ३ । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, “यत् पुनर्वहःसर्गना-
सिन्ध्याभङ्गखेदप्रदेहपरिविकीर्णार्हं गाढैरामयान्
प्रमाटिं तद्दृष्टिः परिमाज्जेनम् ।” इति चरक-
सूत्रस्थाने ११ अध्यायः ।) अस्य गुणाः । भ्रम-
हरत्वम् । निद्राशुक्लसुखप्रदत्वम् । मांसरक्त-
त्वक्प्रसन्नकारित्वम् । वायुकफनाशित्वञ्च । इति
राजवल्लभः । पूर्वम् । इति ग्दृष्टाल्यर्धदृष्ट-
नात् । (कदम् ।) यथा, भागवते । ३ । ४ । २ ।
“तेवां मेरेयदोषेण विषमीकृतचेतसाम् ।
निन्धोचति रथावासीत् वेङ्गनामिव मर्हनम् ।”
ग्च् + क्युः । मर्हनकारके, त्रि । यथा, महा-
भारते । १३ । १४ । ३०२ ।
“द्वलं चित्तजवह्नागं मर्हनं त्रिदशैश्वरम् ।”)

मर्हलः, पुं, (मर्हं मर्हनं जातीति । ला + कः ।)
वाद्यविशेषः । इत्यमरः । १ । ७ । ८ । मादल
इति भाषा । तत्पर्यायः । गुहः २ । इति शब्द-
रत्नावली । (यथा, महाभारते । ८ । ४४ । १६ ।
“गद्गानकशङ्खानां मर्हलानाञ्च निखनैः ।
खरोद्धान्धतरेच्चैव मत्ता यास्यामहे सुखम् ।”)
मर्हितं, त्रि, (ग्च् + कर्मणि क्तः ।) यन्वितम् ।
इति विश्वनिघण्टुटीकायां भरतः । पूर्व-
तम् । यथा,—
“तिन्तिङ्गीपलरसेन मर्हितो
रामनाथ इति विश्रुतो रसः ।”
इति भावप्रकाशः ।
मर्म्, गत्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) मर्म्ति । इति दुर्गादासः ।
मर्म्, [वृ] स्त्री, (ग्च् + “वर्म्धातुभ्यो मनिन् ।”
उणा० ४ । १४४ । इति मनिन् ।) खरूपम् ।
तत्त्वम् । यथा, नैषधे । २ । ६ ।
“गगया न विद्योयते गुपे-
रपि धर्म्मागममर्म्पारगैः ।
अरसुन्दर । मां यद्व्यज
स्तव धर्म्मेः सदयो द्योन्ज्वलः ।”
वन्विस्थानम् । इति जिज्ञासिचंयदे अमर-
भरती । जीवस्थानम् । इति राजनिर्घण्टः । # ।
अथ मर्म्भि ।
“सन्निपातः शिरास्त्रायुसन्धिर्मांसास्थिसम्भवः ।
मर्म्भाणि तेषु तिष्ठन्ति प्राणाः खलु विशेषतः ।
सन्निपातं शतं सन्ति देहे मर्म्भाणि देहिनाम् ।
तान्येकादश मांसं स्युरष्टावस्थिषु सन्ति हि ।
सन्धिर्मां विंशतिस्तानि जायन्तं सन्निपातः ।
चत्वारिंशत्तयैकञ्च शिरामर्म्भाणि तत्र तु ।
द्विंशतिः सक्थियुगे तावन्त्वेव भुजहये ।
द्वादशोरसि कुचौ च पृष्ठदेशे चतुर्दश ।
ग्रीवाया ऊर्ध्वभागे तु सन्निपातस्तानि हि ।
मर्म्भाणि तानि सन्ति पञ्चधा भवन्ति ।
तान्याह ।
सदाःप्राणहराणि स्युर्मर्म्भाण्येकीणविंशतिः ।
मर्म्देशाण्यवशिष्टं तु स्युः कालान्तरमारकाः ।
चत्वारिंशच्च चत्वारि वैकल्यां जनयन्ति हि ।
मर्म्भाटकं रजाकारि विश्रुत्यत्रं चिकं मतम् ।
शङ्काटकान्यधिपतिः शङ्को कच्छविरागुदम् ।
हृद्यं वस्तिनाभौ च सद्यो म्रितिं हतानि चैत् ।
शङ्काटकानि श्वाभ्योनासिजिह्वावन्तर्पकानां
शिरासुखानां शिरसो मध्ये संयोगस्थानं तानि
चत्वारि शिरामर्म्भाणि चतुरङ्गलप्रमाभानि
हतानि सन्ति सद्योमारकाणि । अधिपतिः ।
मसकस्याभ्यन्तरे सन्निपातयोः सन्निपात
उपरिष्ठात्प्रोमावर्गः स एकः सन्निपातं अर्द्धा-
ङ्गुलप्रमाणं सद्योमारकम् । शङ्को भुवोरन्तोपरि
कर्णजलाटमध्ये ते हे अस्थिमर्म्भौ अर्द्धा-
ङ्गुले सद्योमारके । कच्छशिराः मादकाः
ग्रीवाया उभयपार्श्वयोश्चतस्रस्तसः शिरास्त्रा
अष्टौ शिरामर्म्भाणि चतुरङ्गलानि सद्योमार-